

STATUT MEZINÁRODNÍHO TRIBUNÁLU PRO BÝVALOU JUGOSLÁVII

přijaty 25/5/1993 (se změnami z 13/5/1998)

Mezinárodní Tribunal pro stíhání osob odpovědných za vázná porušení mezinárodního humanitárního práva spáchaná na území bývalé Jugoslávie od r. 1991 (dále nazývaný „Mezinárodním tribunálem“), vytvořený Radou bezpečnosti podle kapitoly VII Charty OSN, bude jednat v souladu s ustanoveními tohoto Statutu.

Článek 1

Pravomoc (competence) Mezinárodního tribunálu

Mezinárodní tribunál má na základě ustanovení statutu pravomoc stíhat osoby odpovědné za vázná (serious) porušení mezinárodního humanitárního práva spáchaná na území bývalé Jugoslávie od r. 1991.

Článek 2

Vázná (grave) porušení Ženevských úmluv z r. 1949

Mezinárodní tribunál má pravomoc stíhat osoby, které spáchaly nebo nařídily vázná porušení Ženevských úmluv z 12. srpna 1949, jmenovitě následující činy proti osobám nebo majetku podle ustanovení příslušné Ženevské úmluvy:

- (a) úmyslné zabít;
- (b) mučení nebo nelidské zacházení, včetně biologických experimentů;
- (c) úmyslné způsobení velkého utrpení nebo vázná újmy na životě nebo zdraví;
- (d) nadměrné ničení a zabavení majetku neodůvodněné vojenskou nutností, prováděné protiprávně a svěvolně;
- (e) donucení válečného zajatce nebo civilisty ke službě v ozbrojených silách nepřátelské mocnosti;
- (f) svěvolné zbavení válečného zajatce nebo civilisty práva na spravedlivý a řádný proces;
- (g) protiprávní deportace nebo přesídlování nebo protiprávní trestání civilistů;
- (h) brání civilistů jako rukojmí.

Článek 3

Porušení zákonů a obyčejů války

Mezinárodní tribunál má pravomoc stíhat osoby porušující zákony a obyčej války. Taková porušení zahrnují, nejsou však omezena na:

- (a) používání otrávených zbraní nebo jiných zbraní určených k tomu, aby působily zbytečné utrpení;
- (b) svěvolné ničení měst nebo vesnic nebo jejich devastaci, která není vojensky odůvodněná;
- (c) útok nebo bombardování jakýmkoli prostředky nebráněných měst, vesnic, obydli, nebo budov;
- (d) zabránění, ničení nebo svěvolné poškození zařízení určených pro náboženství, charitu nebo vzdělání,

- umění nebo vědu, ničení historických památníků a uměleckých a vědeckých děl;
- (e) pustošení veřejného nebo soukromého majetku.

Článek 4 Genocidium

1. Mezinárodní tribunál má pravomoc stíhat osoby, které spáchaly genocidium vymezené v para 2 tohoto článku nebo jiné činy uvedené v para 3 tohoto článku.
2. Genocidium je jakýkoli z dále uvedených činů spáchaný s úmyslem zničit úplně nebo částečně národní, etnickou, rasovou nebo náboženskou skupinu jako takovou:
 - (a) usmrcení členů této skupiny;
 - (b) způsobení vázná tělesné nebo duševní újmy členům této skupiny;
 - (c) úmyslné vyvolání podmínek, které mají přivést skupinu k jejímu úplnému nebo částečnému fyzickému zničení;
 - (d) opatření směřující k zabránění rození dětí ve skupině;
 - (e) násilné převádění dětí z jedné skupiny do jiné.
3. Trestné jsou následující činy:
 - (a) genocidium;
 - (b) spolčení ke spáchání genocidia;
 - (c) přímá a veřejná podněcování ke spáchání genocidia;
 - (d) pokus spáchat genocidium;
 - (e) účastenství při genocidii.

Článek 5

Zločiny proti lidskosti

Mezinárodní tribunál má pravomoc stíhat osoby odpovědné za následující zločiny spáchané v ozbrojeném konfliktu, ať již mezinárodního nebo vnitřního charakteru a zaměřené proti civilnímu obyvatelstvu, jakými jsou:

- (a) vražda;
- (b) vyhlazování;
- (c) zotročení;
- (d) deportace;
- (e) uvěznění;
- (f) mučení;
- (g) znásilnění;
- (h) stíhání z politických, rasových a náboženských důvodů;
- (i) jiné nehumánní činy.

Článek 6

Personální jurisdikce

Mezinárodní tribunál má jurisdikci nad fyzicky mi osobami podle ustanovení tohoto Statutu.

Článek 7

Individuální trestní odpovědnost

1. Osoba, která plánovala, podněcovala, spáchala nebo jinak napomáhala při plánování, přípravě

ho provádění zločinů uvedených v čl. 2 až 5 tohoto Statutu, je individuálně odpovědná za spáchaný zločin.

2. Úřední postavení obviněných osob, ať jako hlav státu nebo vlády nebo jako odpovědných vládních úředníků je nezbavuje trestní odpovědnosti ani není považováno za polehčující okolnost.
3. Skutečnost, že některý z činů uvedených v čl. 2 až 5 Statutu byl spáchan podřízeným, nezbavuje jeho nadřízeného trestní odpovědnosti, jestliže věděl nebo měl důvod vědět, že podřízený se chystal takový čin spáchat nebo ho spáchal a nadřízený nečinil nezbytná a přiměřená opatření, aby takovým činům zabránil nebo zajistil potrestání pachatele.
4. Skutečnost, že obviněný jednal na rozkaz své vlády nebo představeného, nezbavuje ho trestní odpovědnosti, může být ale považována za polehčující okolnost, pokud Mezinárodní tribunál rozhodne, že spravedlnost toho žádá.

Článek 8

Teritoriální a časová jurisdikce

Teritoriální jurisdikce Mezinárodního tribunálu se vztahuje na území bývalé Socialistické federativní republiky Jugoslávie, včetně suchozemského a vzdušného prostoru a teritoriálních vod. Časová působnost Mezinárodního Tribunálu se týká období od 1. 1. 1991.

Článek 9

Souběžná jurisdikce

1. Mezinárodní tribunál a národní tribunály mají souběžnou jurisdikci ke stíhání vázných porušení mezinárodního humanitárního práva, spáchaných na území bývalé Jugoslávie od 1. ledna 1991.
2. Mezinárodní tribunál má prioritou (primary) před národními soudy. V každém stadiu řízení Mezinárodní tribunál může formálně požádat národní soudy, aby se podřídily kompetenci Mezinárodního tribunálu v souladu s tímto Statutem a pravidly řízení a dokazování platnými pro Mezinárodní tribunál.

Článek 10

Non-bis-in-idem

1. Žádná osoba nebude souzena před národním soudem pro činy představující vázná porušení mezinárodního humanitárního práva podle tohoto statutu, jestliže již byla za stejné činy souzena Mezinárodním tribunálem.
2. Osoba, která byla souzena národním soudem za činy představující vázná porušení mezinárodního humanitárního práva, může být následně souzena Mezinárodním tribunálem pouze tehdy, jestliže:
 - (a) čin, za který byla souzena, byl charakterizován jako běžný čin; nebo
 - (b) řízení národním soudem nebylo nestranné nebo nezávislé, směřovalo k ochraně obviněného před mezinárodní trestní odpovědností nebo případ nebyl pečlivě stíhán.

3. Při zvažování trestu pro osobu usvědčenou ze zločinu podle Statutu Mezinárodní tribunál bere v úvahu výši trestu uloženého téže osobě za stejný čin vnitrostátním soudem.

Článek 11

Organizace Mezinárodního tribunálu

Mezinárodní tribunál se skládá z následujících orgánů:

- (a) senáty (komory) zahrnující soudní senáty a odvolací senát (Appeals Chamber);
- (b) žalobce;
- (c) rejstřík společný po senáty a žalobce.

Článek 12

Složení senátů

Senáty jsou složeny z 11 nezávislých soudců, z nichž každý může být příslušníkem jen jednoho státu a působí takto:

- (a) vždy tři soudci působí v jednotlivých senátech
- (b) pět soudců tvoří odvolací senát

Článek 13

Kvalifikace a volba soudců

1. Soudci jsou osobami vysokého mravního charakteru, integrity a nezávislosti požívající kvalifikaci požadovanou v jejich zemích pro jmenování do nejvyšších soudních funkcí. Při složení komor bude brán zřetel na zkušenost soudců v trestním právu, mezinárodním právu, včetně mezinárodního humanitárního práva a práva lidských práv.
2. Soudci Mezinárodního tribunálu jsou voleni Valným shromážděním ze seznamu předloženého Radou bezpečnosti (RB) takto:
 - (a) Generální tajemník vyve členské státy a státy mající trvalý pozorovatelský statut, aby předložily návrh na nominaci soudců Mezinárodního tribunálu;
 - (b) Během šedesáti dnů ode dne výzvy generálního tajemníka může každý stát navrhnout dva kandidáty vyhovující kvalifikaci podle odst. 1 tohoto článku mající různou státní příslušnost.
 - (c) Generální tajemník předloží obdržené návrhy RB, z předložených návrhů vytvoří seznam složený ze z méně než 22 a ne více než 32 kandidátů s přihlednutím k odpovídajícímu zastoupení hlavních právních systému světa.
 - (d) Předseda RB předloží seznam kandidátů předsedovi Valného shromáždění (VS). Z tohoto seznamu VS zvolí 11 soudců Mezinárodního tribunálu. Kandidáti, kteří obdrží absolutní většinu hlasů členských států OSN a nečlenských států majících statut stálých pozorovatelů v OSN, budou zvoleni. Pokud dva kandidáti stejné státní příslušnosti obdrží požadovanou většinu, je zvolen ten z nich, který obdrží větší počet hlasů.

- V případě uvolnění místa soudce v komorách generální tajemník po konzultaci s předsedou RB a předsedou VS jmenuje osobu vyhovující požadavkům odst. 1 na zbytek funkčního období.
- Soudci jsou voleni na období čtyř let. Lhůty a podmínky jsou stejné jako u soudců Mezinárodního soudního dvora. Jsou znovuzvolitelní.

Článek 14

Úředníci a členové senátů

- Soudci Mezinárodního tribunálu volí prezidenta soudu.
- Prezident Mezinárodního tribunálu je členem odvolacího senátu a předsedá mu.
- Po konzultaci se soudci Mezinárodního tribunálu může prezident přidělit soudce k odvolacímu senátu a soudním senátům. Soudce působí pouze v senátu, ke kterému byl přidělen. Soudci každého senátu volí předsedajícího soudce, který řídí všechna jednání soudního senátu jako celku.

Článek 15

Procesní pravidla a důkaz

- Soudci Mezinárodního tribunálu přijmou procesní pravidla a důkazní pravidla pro fázi řízení předcházející soudnímu procesu pro vlastní soudní řízení, včetně odvolání, předkládání důkazů, ochranu obětí a svědků a jiné vhodné záležitosti.

Článek 16

Žalobce

- Žalobce je odpovědný za vyšetřování a stíhání osob odpovědných za vážné porušení mezinárodního humanitárního práva spáchaná na zemi bývalé Jugoslávie od 1.1.1991.
- Žalobce jedná nezávisle jako zvláštní orgán Mezinárodního tribunálu. Nesmí žádat nebo přijímat instrukce od žádné vlády nebo od někoho jiného.
- Úřad žalobce se skládá ze žalobce a takového kvalifikovaného personálu, který může být potřebný.
- Žalobce je jmenován RB na návrh generálního tajemníka. Jedná se o osobu vysokého morálního charakteru a má nejvyšší odbornou úroveň a způsobilost při vyšetřování a stíhání trestních případů. Žalobce je jmenován na dobu čtyř let a může být jmenován na další období. Požadavky a podmínky výkonu funkce jsou stejné jako pro zástupce generálního tajemníka OSN.
- Personál Úřadu žalobce je jmenován generálním tajemníkem na doporučení žalobce.

Článek 17

Registr

- Registr odpovídá za správu a servis pro Mezinárodní tribunál.
- Registr se skládá z registrátora (tajemníka) a dalšího personálu.

- Registrátor je jmenován generálním tajemníkem po konzultaci s prezidentem Mezinárodního tribunálu Jeho funkční období je čtyřleté a může být jmenován opětovně. Požadavky a podmínky pro výkon funkce registrátora jsou stejné jako u asistenta generálního tajemníka OSN.
- Personál registru je jmenován generálním tajemníkem na doporučení registrátora.

Článek 18

Vyšetřování a příprava obvinění

- Žalobce zahájí vyšetřování ex-officio nebo na základě informace z jakéhokoli pramene, zvláště vlád, orgánů OSN, mezivládních a nevládních organizací. Žalobce posoudí informace, které obdržel nebo získal a rozhodne, zda existuje dostatečný základ k zahájení řízení.
- Žalobce má právo vyslyšet podezřelé, oběti a svědky, sbírat důkazy a provádět místní šetření. Při splnění těchto úkolů žalobce, kde je to vhodné, může požádat o pomoc státní orgány.
- Podezřelý, je-li vyslyšán, má nárok na právního zástupce podle vlastní volby, včetně práva na bezplatnou právní pomoc přiděleného právníka, pokud nemá dostatečné prostředky, jakož i právo na nezbytné překлады do a z jazyka, jímž hovoří a jemuž rozumí.
- Po zjištění (prima facie) existence trestního případu žalobce připraví obžalobu obsahující přesné konstatování skutečnosti a zločinu nebo zločinů, z nichž je obžalovaný podle Statutu žalován. Žaloba se předává soudci soudního senátu.

Článek 19

Přezkoumání žaloby

- Soudce soudního senátu, jemuž byla žaloba předložena, ji přezkoumá, jestliže soudce shledá, že prima facie byl případ žalobce prokázán, žalobu potvrdí. V opačném případě bude žaloba odmítnuta.
- Po potvrzení obžaloby může soudce na žádost žalobce vydat příkazy a zatykač pro zatčení, zadržení, vzdání se nebo přesun osob, a jakýkoli jiný příkaz, který může být požadován pro soudní řízení.

Článek 20

Zahájení a průběh soudního řízení

- Soudní senáty zajistí, aby soudní řízení bylo spravedlivé a efektivní a aby řízení probíhalo v souladu s pravidly řízení a dokazování, s plným respektem pro práva obžalovaného a s ohledem na ochranu obětí a svědků.
- Osoba, vůči níž byla žaloba potvrzena a byla podle příkazu nebo zatykače Mezinárodního tribunálu vzata do vazby, bude bezodkladně informována o vznesených obviněních a bude předána Mezinárodnímu tribunálu.
- Soudní senát se seznámí s obžalobou, zajistí, aby práva obžalované osoby byla respektována, po-

- tvrdí, že žalovaný rozumí obžalobě a informuje žalovaného o zahájení obhajoby. Soudní senát potom stanoví datum zahájení soudního procesu.
- Slyšení bude veřejné, pokud soudní senát nerozhodne o uzavření řízení v souladu s pravidly řízení a dokazování.

Článek 21

Práva obžalovaného

- Všechny osoby jsou si rovny před Mezinárodním tribunálem.
- Při rozhodování o obvinění obžalovaný má nárok na spravedlivý a veřejný proces v souladu s čl. 22 Statutu.
- Obžalovaný bude považován za nevinného, dokud mu nebude prokázána vina podle ustanovení Statutu.
- Při rozhodování o každém obvinění proti obžalovanému podle Statutu bude žalovaný oprávněn požívat následující mezinárodní záruky na základě plné rovnosti:
 - být informován včas a podrobně v jazyce, jemuž rozumí, o povaze a příčině obvinění;
 - mít přiměřený čas a možnosti pro přípravu své obhajoby a komunikace se svým právním zástupcem podle vlastní volby;
 - být souzen bez zbytečného prodlíání;
 - být souzen ve své přítomnosti, hájit se osobně nebo prostřednictvím právní pomoci podle vlastní volby; být informován o právu na obhajobu, nemá-li zajištěnu právní pomoc; mít nárok na právní pomoc v každém případě, kde to vyžadují zájmy spravedlnosti a nárok na bezplatnou právní pomoc, nemá-li dostatečné prostředky na její zaplacení;
 - prozkoumat nebo nechat prozkoumat svědectví proti němu a dosáhnout přítomnosti a výsledku svědků v jeho prospěch za stejných podmínek, jako mají svědci proti němu.
 - Mít nerušenou pomoc překladatele, pokud nerozumí nebo nemluví jazykem používaným před Mezinárodním tribunálem;
 - Nebýt nucen svědčit proti sobě nebo k příznání viny.

Článek 22

Ochrana obětí a svědků

Mezinárodní tribunál poskytne ve svých pravidlech řízení a dokazování ochranu obětem a svědkům. Taková ochranná opatření zahrnou, nebudou však omezena, na řízení in camera (s vyloučením veřejnosti – pozn.) a ochranu identity svědků.

Článek 23

Rozsudek

- Soudní komory vynesou rozsudky a uloží tresty osobám usvědčeným z vážného porušení mezinárodního humanitárního práva.

- Rozsudek bude přijat většinou soudců soudního senátu a bude vynesen na veřejném zasedání soudního senátu. Bude doprovázen písemným zdůvodněním, k němuž mohou být připojeny separátní nebo odlišná stanoviska soudců.

Článek 24

Tresty

- Tresty uložené soudním senátem budou omezeny na uvěznění. Při určení doby věznění soudní komory přihlednou k obecné praxi přijímané soudy v bývalé Jugoslávii.
- Při ukládání trestu budou soudní senáty brát v úvahu takové faktory, jako je vážnost zločinu a jednotlivé okolnosti usvědčených osob.
- Kromě trestu vězení mohou soudní komory nařídit vrácení majetku a všech výnosů získaných kriminálním chováním, včetně věznění, jejich právoplatným vlastníkům.

Článek 25

Odvolací řízení

- Odvolací senát přijímá odvolání od osob usvědčených soudními senáty nebo od žalobce na základě následujících důvodů:
 - omylu v otázce práva zneplatňujícího rozhodnutí; nebo
 - omylu ve skutečnosti, která způsobila selhání spravedlnosti.
- Odvolací senát může potvrdit, zrušit nebo změnit rozhodnutí přijaté soudními senáty.

Článek 26

Přezkoumání řízení

Objeví-li se nové skutečnosti, které nebyly známy v době řízení před soudními senáty, nebo odvolacím senátem, a které by mohly mít rozhodující význam pro přijaté rozhodnutí, usvědčená osoba nebo žalobce mohou podat mezinárodnímu tribunálu žádost o přezkoumání rozsudku.

Článek 27

Výkon rozhodnutí

Výkon trestu bude realizován ve státě určeném Mezinárodním tribunálem ze seznamu států, které projevíly RB svou ochotu přijmout usvědčené osoby. Uvěznění bude probíhat v souladu s rozhodným právem státu, o který se jedná, pod dohledem Mezinárodního tribunálu.

Článek 28

Prominutí nebo zmírnění trestu

Pokud podle rozhodného práva státu, v němž je usvědčená osoba uvězněna, existuje pro ni možnost prominutí nebo zmírnění trestu, bude tento stát informovat o tom Mezinárodní tribunál. Prezident Mezinárodního tribunálu v konzultaci se soudci rozhodne o věci na základě zájmů spravedlnosti a obecných principů práva.

Článek 29

Spolupráce a právní pomoc

1. Státy budou s Mezinárodním tribunálem spolupracovat při vyšetřování a stíhání osob obviněných ze spáchání vážných porušení mezinárodního humanitárního práva.
2. Státy vyhoví bez zbytečného prodlení každé žádosti o pomoc nebo nařízení vydanému soudním senátem zahrnujícím, nikoli však pouze omezeným na:
 - (a) identifikaci a lokalizaci osob;
 - (b) poskytnutí svědectví a získávání důkazů;
 - (c) poskytování dokumentů;
 - (d) zatčení nebo zadržení osob;
 - (e) vydání nebo dopravu obžalovaného k Mezinárodnímu tribunálu.

Článek 30

Status, výsady a imunity Mezinárodního tribunálu

1. Úmluva o výsadách a imunitách OSN z 13. února 1946 se aplikuje na Mezinárodní tribunál, soudce, žalobce a personál, registrátora a jeho personál.
2. Soudci, žalobce a registrátor požívají výsad a imunit, osvobození a úlev poskytovaných diplomatickým zástupcům podle mezinárodního práva.
3. Personál žalobce a registrátora požívají privilegia a imunity poskytované úředníkům OSN podle čl. V a VII Úmluvy zmíněné v odst. 1 tohoto článku.

4. Jiným osobám včetně obžalovaného bude poskytnuto takové zacházení, které je nezbytné pro vlastní fungování Mezinárodního tribunálu.

Článek 31

Sídlo Mezinárodního tribunálu

Sídlem Mezinárodního tribunálu je Haag.

Článek 32

Výdaje Mezinárodního tribunálu

Výdaje mezinárodního tribunálu jsou hrazeny z běžného účtu OSN v souladu s čl. 17 Charty OSN.

Článek 33

Pracovní jazyky

Pracovními jazyky Mezinárodního tribunálu jsou angličtina a francouzština.

Článek 34

Roční zpráva

Prezident Mezinárodního tribunálu předloží každoročně zprávu Radě bezpečnosti a Valnému shromáždění.

Annex to the Report of the Secretary - general pursuant to paragraph 2 of SC resolution 808/1993, UN doc. S/25704; překlad Mrázek J.

STATUT MEZINÁRODNÍHO
TRESTNÍHO SOUDU

(výňatky)

17/7/1998

Preamble

státy, strany tohoto Statutu,

vědomy si, že všechny národy k sobě poji společná pouta, jejich kultury vytvářejí společné dědictví a znepokojeny tím, že tato křehká mozaika může být kdykoli rozbita,

berouce v úvahu, že v průběhu tohoto století miliony dětí, žen a mužů se staly obětmi nepředstavitelných zvrstev, která hluboce otřásla svědomím lidstva,

uznávající, že tyto závažné zločiny ohrožují mír, bezpečnost a blaho světa,

potvrzující, že tyto nejzávažnější zločiny dotýkající se mezinárodního společenství jako celku nesmí zůstat nepotrestané a že jejich účinné stíhání musí být zajištěno přijetím opatření na národní úrovni a posílením mezinárodní spolupráce,

rozhodnutí skoncovat s beztrestností pachatelů těchto zločinů a tak přispět k prevenci takových zločinů,

připomínající, že povinností každého státu je vykonávat svou trestní jurisdikci vůči osobám odpovědným za mezinárodní zločiny (international crimes), znovu potvrzující cíle a zásady Charty Organizace spojených národů a zejména zásadu, že všechny státy se vystříhají hrozby silou nebo použití síly proti územní celistvosti nebo politické nezávislosti kteréhokoliv státu, nebo jakýmkoli jiným způsobem neslučitelným s cíli Spojených národů,

zdůrazňující v této souvislosti, že žádné z ustanovení Statutu nebude vykládáno tak, jako by zmocňovalo některou smluvní stranu zasahovat v ozbrojeném konfliktu do vnitřních záležitostí kteréhokoliv státu,

rozhodnuty za tímto účelem a v zájmu současných i budoucích generací vytvořit nezávislý stálý Mezinárodní trestní soud vázaný na systém Spojených národů, s jurisdikcí nad nejzávažnějšími zločiny, které se týkají mezinárodního společenství jako celku,

zdůrazňující, že Mezinárodní trestní soud ustavený podle tohoto Statutu bude komplementární (doplňkový) ve vztahu k vnitrostátní jurisdikci,

odhodláni zajistit trvalou úctu k mezinárodní spravedlnosti a jejímu uskutečňování,

se dohodou na následujícím:

Část 1

Ustavení soudu

Čl. 1

Soud

Tímto se ustavuje Mezinárodní trestní soud (International Court) (dále jen Soud). Soud bude stálou institucí a bude mít právo vykonávat jurisdikci vůči osobám pro nejzávažnější zločiny, mezinárodního významu (of international concern), které jsou uvedeny v tomto Statutu a bude komplementární vůči národní trestní jurisdikci. Jurisdikce a fungování Soudu se bude řídit ustanoveními tohoto Statutu.

Čl. 2

Vztah Soudu ke Spojeným národům

Vztah Soudu ke Spojeným národům na základě dohody bude schválen Shromážděním států - stran tohoto Statutu a poté uzavřen prezidentem (předsdou) jeho jménem.

Čl. 3

Sídlo Soudu

1. Sídlo Soudu bude zřízeno v Haagu v Nizozemí (hostitelský stát).
2. Soud uzavře s hostitelským státem dohodu o svém sídle, kterou schválí shromáždění smluvních stran a poté uzavře předseda Soudu jeho jménem.
3. Soud může zasedat kdekoli a kdykoli to považuje za žádoucí, jak to stanoví tento Statut.

Čl. 4

Právní status a pravomoci Soudu

1. Soud bude mít (shall have) mezinárodněprávní subjektivitu (international personality). Bude mít rovněž právní způsobilost potřebnou k výkonu svých funkcí a plnění svých cílů.
2. Soud může vykonávat své funkce a pravomoci stanovené tímto Statutem na území kterékoli smluvní strany a na základě zvláštní dohody na území kteréhokoliv jiného státu.

Část 2

Jurisdikce, přípustnost a platné právo

Čl. 5

Zločiny spadající pod jurisdikci Soudu

1. Jurisdikce Soudu bude omezena na nejzávažnější zločiny, které se dotýkají mezinárodního společenství jako celku. Soud má jurisdikci podle tohoto Statutu s ohledem na následující zločiny:
 - (a) zločin genocidy,
 - (b) zločiny proti lidskosti,
 - (c) válečné zločiny,
 - (d) zločin agrese.
2. Jurisdikci u zločinu agrese bude Soud vykonávat poté, kdy bude v souladu s články 121 a 123 při-